

Генетика — бүкіл тірі ағзаларға
тән тұқым қуалаушылық пен
өзгергіштікті зерттейтін биология
ғылымының бір саласы.

Ағзалардың тұқым қуалаушылығы
мен өзгергіштігі туралы ғылымды
генетика деп атайды (грекше
“genetikos” — шығу тегіне тән).

Бұл атауды 1906 жылы ағылшын
биологы У.Бэтсон ұсынды

- Генетика ғылымының дамуы 3 кезеңнен тұрады:

I кезең – пайда болуы: **1900 – 1910** жылға дейін

II кезең – қалыптасу: **1911 – 1953** жылға дейін

III кезең – молекулалық генетиканың пайда болуы: **1953 жылдан қазірге** дейін

Генетика ілімін зерттеген ғалымдар:

Ежелгі
дәуірде

**Демокрит Гиппократ
Платон Аристотель**

ХІХ
ғасырда

**У.Бэтсон Ч.Дарвин В.
Иогансен Т.Морган Г.
Мендель Де Фриз К.Коренс
Э.Чермак-Зейзенегг**

ГЕНЕТИКАНЫҢ ДАМУ КЕЗЕҢДЕРІ

- Генетиканың даму тарихын үш кезеңге бөліп қарастырды.
- *Бірінші-классикалық генетика кезеңі.* Бұл кезең 1900 жылы тұқым қуалау заңдылықтарының екінші рет жарыққа шығарумен басталды.
- Де Фриз 1902 жылы *мутация* деген терминді енгізіп мутациялық теорияның негізін қалады.
- В.Бетсон 1905 жылы ғылымға *генетика, аллеломорфтар, гомозигота, гетерозигота* деген терминді енгізі, табиғатта байқалатын гендердің өзара әрекеттесу құбылысын ашты.
- Дж. Харди және В. Вайнберг 1908 жылы Мендель заңдылықтары гендердің популяция ішінде таралу процесін түсіндіреді деп көрсетті.
- 1910-1911жылдары Т. Морган тұқым қуалаушылықтың хромосомалық теориясын жарыққа шығарды.
- 1920 жылы Вавиловтың *тұқым қуалаушылықтың өзгергіштіктегі гомологтық қатарлар* заңы ашылды.